

La glosa de "El Qui mariner".

A la voreta del mar
una donella brodava
brodava un bel mocador
per la Reina nostra dama.

Quan es tora a mig brodar
seda vermella li manca
i veu veu' un mariner
en una nau envelada.

Be el cos gallant i gentil
d'una tanetina morda
amb aires d'home de mar
però de noble murga.

En punt que el veu arivar
ella seda li demana.

- De quin color? respon ell
la volen vermella o blanca?

- Vermelleta la vull jo. -

- Dalt la nau podreu viure-ne -

R2240

solo es ven el mar i el cel
i de nit estels de plata. —

— Mes a on m'enmenen vos? —

— A l'Anglaterra llunyana. —

— Retorneu-me al meu casal,
la donzella suspirava,
si no m'hi volen tornar
es que sou algun pirata:
sou fill de tot un Rei
i tinc la Reina per mare. —

— No us hi vull pas retornar
que us vull per ma esposa amada. —

— Maimona, tinc d'esser? —

la donzella suspirava

— Maimona no socu

sino' princesa esblairada.

Set anys ha que vaig pel Mon
cercant formar sens tara.

Quom en tinc arribar
de Reina haureu muratges.

puig jo rodr el fill del Rei
d'era Anglaterra llunyana. —

La doncella en renti' aixo
li va fer una abassada.

Manuel Montada
Pons

Nota: Aquestes imprimits 30 reus, rodr 88 del principi d'era
en 32 $\frac{7}{10}$.